

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. Пазарджик, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камен Г. Гатев

при участието на секретаря Росица Караджова
като разгледа докладваното от Камен Г. Гатев Административно наказателно дело № 20235220201766 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С жалбата си срещу Наказателно постановление № ***** от *****Г. на Началник група при ОДМВР Пазарджик, сектор „Пътна полиция“, жалбоподателят М. Г. И., ЕГН ***** от гр. ***** твърди, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, като не е извършила посоченото нарушение. Молбата е да бъде отменено обжалваното постановление. Жалбоподателят не сочи нови доказателства и претендира разноски.

За ответника Началник група при ОДМВР Пазарджик, сектор „Пътна полиция“ не се явява процесуален представител. Постъпило е писмено становище за неоснователност на жалбата, като моли да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Районният съд, като се запозна с оплакванията, изложени в жалбата и след като прецени събраните по делото доказателства, по отделно и в съвкупност, взе предвид следното:

На жалбоподателя М. И. е издадено обжалваното наказателно постановление, при условията на чл.36ал.2 ЗАНН за това, че на ****г. в около 18.00ч. в с.**, община **,ул.“** ,при управлението на личното си МПС лек автомобил Мазда 6 , рег.№***** управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред – със служебно прекратена регистрация на 11.05.2022г. , на основание чл.143ал.10 ЗДвП.По случая е била образувана преписка за извършено престъпление по чл.345ал.2 НК, като с постановление от 24.10.2022г. Районна прокуратура Пазарджик отказва да се образува ДП.Прието е, че в конкретния случай се касае за непредпазливо деяние, доколкото не са събрани доказателства, че водачката е знаела, че личното и МПС е с прекратена регистрация, като е достатъчно нарушението да е извършено непредпазливо.

За нарушение на чл.140ал.1 ЗДвП е наложена на М. Г. И. глоба в размер на 200лв. и е лишена от правото да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл.175ал.3 предл. 1 ЗДвП.

Видно от прието по делото Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 24.10.2022г. на Районна прокуратура Пазарджик, преписка вх.№3955/2022, преписката е образувана с оглед евентуално за престъпление по чл.345ал.2 НК, по повод на това, че при извършена проверка от полицейски служители в сектор ПП на ОДМВР Пазарджик е установено,че на ****г. в около 18.00ч. в с.**, община **,ул.“** М. И. управлява личното си МПС лек автомобил Мазда 6 , рег.№***** , което е със служебно прекратена регистрация на 11.05.2022г. , на основание чл.143ал.10 ЗДвП.Прието е от РП Пазарджик, че от Гаранционен фонд са изпратили уведомително писмо до собственика, но липсват данни, удостоверяващи връчването му на М. И..При тези фактически данни от правна страна е приела РП Пазарджик липсата на субективния елемент на престъплението по чл.345ал.2 НК.

По настоящето дело също не са събрани доказателства жалбоподателят М. И. ,в качеството на собственик на лек автомобил Мазда 6 , рег. №***** да е получила Уведомление по чл.574ал.10 КЗ .Ето защо не може да се приеме, че жалбоподателят е бил уведомен за това обстоятелство, тъй като няма данни съобщението да достигнало до него и да е узнал за него, в какъвто смисъл са и доводите в жалбата.

От фактическа страна не се оспорва от жалбоподателя и Съдът приема за доказано, че М. И. на ****г. в около 18.00ч. в с.**, община ***, ул. “***” е управлявала личното си МПС лек автомобил Мазда 6 , рег.№***** ,което е било със служебно прекратена регистрация на 11.05.2022г. , на основание чл.143ал.10 ЗДвП.

При така възприетите фактически обстоятелства, Съдът от правна страна приема следното:

Производството е по реда на чл.59 и следв. от ЗАНН.Жалбата е процесуално допустима,тъй като е подадена от легитимирано лице в срока по чл.59ал.2 ЗАНН . По същество Съдът намира жалбата за **основателна**.

Съдът на първо място счита ,че при съставяне на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Същото е издадено от компетентен орган , съобразно цитираната в постановлението Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на МВР и съдържа необходимите реквизити по ЗАНН, в условията на отказ на прокурора да образува наказателно производство, с оглед разпоредбата на чл.36ал.2 ЗАНН и препращане преписката на наказващия орган. Изложените от наказващият орган обстоятелства позволяват на жалбоподателя да разбере за какво точно е санкциониран. Не може да се сподели доводът на защитата в хода на съдените прения за липсата на процесуална възможност, след като веднъж административно наказателното производство е било прекратено и материалите изпратени на прокуратурата, отново да бъде решаван този въпрос по административно наказателен ред.В случая от материалите по прокурорската преписка е видно, че АУАН не е бил съставян,т.е. не е било образувано административнонаказателно производство.

Правилно е посочена като нарушена нормата на чл.140ал.1 ЗДвП, според която по пътищата се допускат за движение МПС, които освен че са с регистрационни табели, са и регистрирани. Регистрацията от своя страна е уредена и с Наредба I – 45/24.03.2000г., като една от хипотезите на служебно прекратяване на регистрацията е тази по чл.143ал.10 ЗДвП. Правилно е наложена санкция на основание чл.175ал.3 предл. 1 ЗДвП.

От правна страна обаче не се доказва от наказващия орган

жалбоподателят М. И. да е действала с пряк умисъл , съответно да е знаела, че управлява процесното МПС, след като е със служебно прекратена регистрация.

Според чл. 18б ал. 1 във вр. с чл.18т.2 от Наредбата № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, регистрацията на ППС се прекратява служебно в хипотезите на чл. 18б ал. 1 т.1 – 10 от цитираната наредба.

Според чл. 18б ал. 2 във вр. с чл.18б ал.2т.1,2 , 3 4 и 8, в тези хипотези се уведомява собственикът на превозното средство, посочен в регистъра. Хипотезата на служебно прекратяване на регистрацията след уведомление от Гаранционния фонд е визирана в чл.18б ал.1 т.8 . Т.е. в този случай съответният орган е имал задължението да уведоми собственика на МПС, посочен в регистъра. Както беше посочено, по делото липсват данни собственикът М. И. да е получила Уведомление по чл.574ал.10 КЗ. Поради това няма как да се приеме, че е знаела или е могла да узнае ,към датата на вмененото и нарушение, че управлява служебно deregистрирано МПС.

На второ място, с Тълкувателно постановление №2/05.04.2023г. на ОСС на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС постанови, че не се наказва с предвиденото по чл.175ал.3 ЗДвП наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е била прекратена служебно на основание чл.143ал.10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС.

Относно субективната страна на това нарушение е прието, че собственикът на моторно превозно средство обективно няма как да знае кога точно е била прекратена служебно регистрацията на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на deregистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобщи поведението си с deregистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици. Действително собственикът на моторно превозно средство е длъжен да знае, че за

моторното превозно средство няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“, което води и до служебно прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, и незнанието на закона не е обстоятелство, изключващо административно наказателна отговорност.

Но в случая се касае за незнание на факт от обективната действителност - за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, тоест на фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на административното нарушение по чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП. Това незнание се явява резултат от неизпълнено административно задължение по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП за уведомяване на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация на автомобила, поради което липсва както умисъл, така и небрежност - незнанието на фактическото обстоятелство не се дължи на непредпазливост.

Така преценката на наказващия орган, че в случая се касае за извършено непредпазливо деяние се явява погрешна. В тежест на наказващия орган е да установи фактическите обстоятелства, обуславящи виновно поведение на нарушителя, като елемент от състава на вмененото административно нарушение. В настоящият случай това не беше сторено. Ето защо атакуваното постановление следва да бъде отменено.

С оглед изхода от делото, в тежест на наказващия орган следва да се възложат сторените от жалбоподателя разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

В тази връзка е представен и договор/ и пълномощно/ за правна защита и съдействие, в който е отбелязано обстоятелството, че жалбоподателят М. И. е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. на адв. Елена Милушева. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно.

Според чл. 18 ал. 2 във вр. с чл. 7 ал. 2 т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения, при наложената в настоящия случай имуществена санкция от 200 лв., имущественият интерес е до 1000 лв., като в този случай адвокатското възнаграждение е в размер на 400 лв. Според чл. 18 ал. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения, вън от случаите по чл. 18 ал. 2 от Наредбата,

възнаграждението е 500лв.

На жалбоподателя И. е наложено и наказание – лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, като с оглед на тази санкция се дължи възнаграждението по чл.18ал.4 от Наредбата.

Воден от горното и на основание чл.63ал.2 т.1 ЗАНН Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

Отменя Наказателно постановление № ***** от *****г. на Началник група при ОДМВР Пазарджик, сектор „Пътна полиция“, с което на М. Г. И., ЕГН ***** от гр.***** е наложена глоба в размер на 200лв. и е лишена от правото да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Осъжда ОД МВР Пазарджик да заплати на М. Г. И., ЕГН ***** от гр.***** сумата от 500лв. разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Пазарджишкия административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____